

ἄλλογνώς. Ἀλλότροπος/ἄσυνήθιστος, unusual, Ἐμπεδοκλῆς 126 σαρκῶν ἄ λ λ ο γ ν ὤ τ ι περιστέλλουσα χιτῶνι. Πρβλ. ἀλλότριος.

ἄλλοθεν. Ἀπὸ ἄλλοῦ, from elsewhere, Ἐμπεδοκλῆς 23.9 μὴ σ' ἀπάτη φρένα καινύτω ἄ λ λ ο θ ε ν εἶναι θνητῶν 35.6 ἄ λ λ ο θ ε ν ἄλλα Ἰππων 1 ἄ λ λ ο θ έ ν ποθεν.

ἄλλοῖος (ἀντίθ. ὁ αὐτός). Ἀλλοιώτικος/διαφορετικός, alien/different, Ἐμπεδοκλῆς 108.1, 108.2 ὅσσον <γ> ἄ λ λ ο ῖ ο ι μετέφυν τόσον . . . καὶ τὸ φρονεῖν ἄ λ λ ο ῖ α παρίσταται 110.6 εἰ δὲ σὺ γ' ἄ λ λ ο ῖ ω ν ἐπορέξεαι Διογένης 2.12 ἄλλοτε ἄ λ λ ο ῖ α γίνεται. Πρβλ. ἀλλοιωπός, ἀλλογνώς, ἑτεροιοῦσθαι.

ἄλλοιοῦσθαι. Μετατρέπομαι, to be transmuted, Ἡράκλειτος 67.4 ὁ θεὸς . . . ἄ λ λ ο ι ο ῦ τ α ι . . . ὅκωσπερ.

ἄλλοιωπός. Ἀλλόμορφος/μὲ διαφορετικὴ μορφή, of another form, Ἐμπεδοκλῆς 21.14 γίγνεται ἄ λ λ ο ι ω π ά. Πρβλ. ἀλλοῖος, ἀμείβειν εἶδεα.

ἄλλος. Ἄλλος, other, Ξενοφάνης 1.3 ἄ λ λ ο ς δ' εὐῶδες μύρον 1.5 ἄ λ λ ο ς δ' οἶνος ἔτοιμος Ἡράκλειτος 5.1 καθαίρονται δ' ἄ λ λ ω αἵματι μαινώμενοι 121.5 ἄλλη τε καὶ μετ' ἄ λ λ ω ν Παρμενίδης 8.37 ἄ λ λ ο πάρεξ τοῦ ἐόντος Ζήνων 2.1 εἰ γὰρ ἄ λ λ ω ὄντι προσγένοιτο Μέλισσος 5 περανεῖ πρὸς ἄ λ λ ο Ἐμπεδοκλῆς 17.28 τιμῆς δ' ἄ λ λ η ς ἄ λ λ ο μέδει 17.35 γίγνεται ἄλλοτε ἄ λ λ α 23.4 ἄ λ λ α δ' ἐλάσσω 26.4 ἄνθρωποί τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν 98.5 ἄ λ λ η ς εἶδεα σαρκὸς 110.4 ἄ λ λ α τε πόλλ' ἀπὸ τῶνδ' ἐκτήσεται. 115.12 ἄ λ λ ο ς δ' ἐξ ἄ λ λ ο υ δέχεται Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,28) τὸ δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθὸς ἄ λ λ ω Φιλόλαος 11.14 οὔτε ἄ λ λ ω πρὸς ἄ λ λ ο Δημόκριτος 69 ἡδὺ δὲ ἄ λ λ ω ἄ λ λ ο 235.9 οὐδὲν ἐν αὐτοῖσι χρηστόν ἐστιν ἄ λ λ' ἢ τέρψις βραχεῖα 244.3 μάλλον τῶν ἄ λ λ ω ν 266 οὐδενὶ γὰρ ἄ λ λ ω ἔοικεν . . . ἀλλά τις ἢ θεσμὸς ἢ τι ἄ λ λ ο 253.2 ἀμελέοντας τῶν ἐωυτῶν ἄ λ λ α πρήσσειν 270 χρῶ ἄ λ λ ω ἄ λ λ ο Ἀρχύτας 3.2 ἢ μαθόντα παρ' ἄ λ λ ω 3.4 μαθὲν παρ' ἄλλω 4.1 τῶν μὲν ἄ λ λ ᾱ ν τεχνῶν Πρβλ. ἕτερος. || ἄλλως.

Διαφορετικά, differently, Ἐμπεδοκλῆς 53 πολλάκις δ' ἄλλω ς
Δημόκριτος 250 ἄλλω ς δ' οὐ.

ἄλλοτε (συνών. τότε). Ἀλλοτε, sometimes, Ξενοφάνης 26 ἄλλοτε ἄλλη Ἐμπεδοκλῆς 17.7-8, 26.5-6 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι ... ἄλλοτε δ' αὖ ... Νείκεος ἔχθει 17.35 ἄλλοτε ἄλλα 20.2, 20.4 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι ... ἄλλοτε δ' αὖτε ... Ἐρίδεσσι Διογένης 2.12 ἄλλοτε ἄλλοια. Πρβλ. ἄλλη, ἄλλος.

ἄλλότριος (ἀντίθ. ἴδιος). Ἀλλότριος/ξένος, alien, Παρμενίδης 14 νυκτιφαῆς περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἄλλότριον φῶς Ἐμπεδοκλῆς 45 κυκλοτερές περὶ γαῖαν ἐλίσσεται ἄλλότριον φῶς. || **ἄλλοτρία**. Ἀρχύτας 3.3 μαθὲν παρ' ἄλλω καὶ ἄλλοτρία.

ἄλλοφρονεῖν. Ἀλλοφρονῶ/ἀπὸ ταραχῇ ψυχικῇ σκέφτομαι ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, aberrate, Δημόκριτος A 135 (DK II 116,30) ἐὰν δὲ περίθερμός τις ἢ περίψυχρος γένηται, μεταλλάττειν ... καὶ τοὺς παλαιοὺς καλῶς τοῦθ' ὑπολαβεῖν ὅτι ἐστὶν ἄλλοφρονεῖν.

ἄλμυρός. Ἀλμυρός, salty, Δημόκριτος A 135 (66) (DK II 118,17) ἄλμυρόν δὲ τὸν ἐκ μεγάλων καὶ οὐ περιφερῶν.

ἄλογεῖν. Δὲν λογαριάζω/ἀδιαφορῶ, disregard/neglect, Δημόκριτος 174.3 ὅς δ' ἂν καὶ δίκης ἀλογῇ καὶ τὰ χρῆ ἐόντα μὴ ἔρδη.

ἄλογιστίη. Ἀφροσύνη/ἀνοησία, imprudence/unwiseness, Δημόκριτος 289 ἀλογιστίη μὴ ξυγχωρέειν ταῖσι κατὰ τὸν βίον ἀνάγκαις. Πρβλ. ἀβουλίη, ἀξυνεσίη, λογισμός.

ἄλογος (ἀντίθ. λογικός) 1. Ἀλογος/μὴ ἔλλογος, irrational/not reasonable, Φιλόλαος 11.23 τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος. || **τὰ ἄλογα** (συνών. ζῶον). Τὰ ζῶα, unreasoning creatures, Δημόκριτος 164.3 ὁμογενέσι ζώοις συναγελάζεται ὥς περιστραὶ περιστραῖς ... καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀλόγων ὡσαύτως 2. Παράλογος, contrary to reason/absurd, Δημόκριτος 292 ἄλλογοι τῶν ἀξυνέτων αἱ ἐλπίδες 3. Ἀσύμμετρος, asy-